

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาลักษณะประชากรของวัยรุ่นที่เปิดรับละครโทรทัศน์และมีพฤติกรรมการเลียนแบบจากละครโทรทัศน์ด้านต่าง ๆ (2) เพื่อศึกษาเนื้อหาบทละครโทรทัศน์ บทบาทการแสดงของดาราละครโทรทัศน์ที่วัยรุ่นเลียนแบบ และกระแสนิยมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ของกลุ่มวัยรุ่นที่มีผลต่อพฤติกรรมการเลียนแบบ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ วัยรุ่นที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนในสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำนวน 390 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ในกรณีที่พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ใช้การเปรียบเทียบซ้อนรายคู่ (multiple comparison) ของ Scheffé

ผลการวิจัยพบว่า

1. ลักษณะประชากร ด้านเพศ อายุ ระดับชั้นการศึกษา อาชีพบิดามารดา และจำนวนเครื่องรับโทรทัศน์ มีผลต่อการเลียนแบบไม่แตกต่างกัน แต่พบว่าสถานศึกษา มีผลต่อการเลียนแบบที่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการ

เลียนแบบ ตามสถานศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนโรงเรียนเทพศิลา ($\bar{X} = 2.77$) มีการเลียนแบบสูงกว่านักเรียนโรงเรียนบางกะปิ ($\bar{X} = 2.22$) ค่าเฉลี่ยต่างเท่ากับ .55 และมีการเลียนแบบสูงกว่านักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดบึงทองหลาง ($\bar{X} = 2.31$) ค่าเฉลี่ยต่างเท่ากับ .46

2. เนื้อหาบทละคร โทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีผลต่อการเลียนแบบของวัยรุ่นต่างกัน เช่น เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการเลียนแบบตามการชมละครเป็นการเรียนรู้ชีวิตคนอื่น นักเรียนที่ชมละครเพื่อเป็นแบบอย่าง ($\bar{X} = 2.91$) มีการเลียนแบบสูงกว่านักเรียนที่ชมเพื่อเป็นประสบการณ์ชีวิต ($\bar{X} = 2.43$) มีค่าเฉลี่ยต่างเท่ากับ .48 ส่วนนักเรียนที่สนใจเลือกชมละครเพราะความสวย/หล่อ ถือการแสดง ($\bar{X} = 2.78$) มีการเลียนแบบดาราละครโทรทัศน์ต่างจากนักเรียนชมละครเพราะกำกับเรื่องดี ลำดับเรื่องดี เนื้อเรื่องสะใจ ($\bar{X} = 2.30$) มีค่าเฉลี่ยต่างเท่ากับ .48

3. บทบาทการแสดงของดาราละครโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบของวัยรุ่น ข้อที่มีความสัมพันธ์ค่อนข้างสูง คือ เคยตัดสินใจเรื่องการหนีโรงเรียนตามอย่างที่ดาราแสดงในละครโทรทัศน์ มีค่าเท่ากับ .491 รองลงมาคือ ท่านจินตนาการว่าอยากมีมาดเท่อย่างตัวละครเอกในโทรทัศน์ มีค่าเท่ากับ .467 ข้อที่มีความสัมพันธ์น้อยที่สุดคือ พอใจตัวละครที่มีลักษณะใกล้เคียงกับตน มีค่าเท่ากับ .296

4. กระแสนิยมการเปิดรับละครโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กับการเลียนแบบของวัยรุ่น ข้อที่มีความสัมพันธ์ค่อนข้างสูง คือ ท่านต้องการข้อมูลของตัวละครในโทรทัศน์ มีค่าเท่ากับ .567 รองลงมาคือ ท่านต้องการสะท้อนเอกลักษณ์ของตัวเองผ่านทางละครโทรทัศน์ มีค่าเท่ากับ .494 ส่วนข้อที่มีความสัมพันธ์น้อยที่สุดคือ ท่านชมละครโทรทัศน์เพราะไม่เสียค่าใช้จ่าย มีค่าเท่ากับ .287

This thesis investigates the demographic characteristics of Bangkok teenagers who imitate the behavior of performers in television dramas. Also considered are the contents of these dramas, the roles played by performers in the dramas and the viewing preferences of these Bangkok teenagers insofar as their imitative behaviors are affected.

The research population consisted of 390 teenagers studying at the high school level in schools under the supervision of the Office of the Basic Education Commission, Bang Kapi District, Bangkok Metropolis. The research tool was a questionnaire. The statistical techniques used in data analysis were frequency, percentage, mean, and standard deviation. The data were tested by applications of the methods of one-way analysis of variance (ANOVA) in cases of differences found to be at a statistically significant level, and Scheffé's multiple comparison method.

The findings are as follows:

1. The demographic characteristics of gender, age, level of education, parents' occupation, and number of televisions were not correlated with differences in

imitative behaviors. However, the academic institution attended resulted in differences in imitative behaviors. The paired comparison of the differences in the means of imitative behaviors in the sampled educational institutions indicates that students from Thepleela School ($\bar{X} = 2.77$) had a higher level of imitative behaviors than those in Bang Kapi School ($\bar{X} = 2.22$), the difference in means being 0.55, and also higher than students in Matthayom Wat Bung Thonglang ($\bar{X} = 2.31$), the differences in means being 0.46.

2. Differences in the contents of television dramas were correlated with differences in the imitative behaviors of the teenagers under examination. The comparisons of the differences in the means of imitative behaviors vis-à-vis using the contents of the dramas to learn about the lives of others showed that students viewing the dramas for purposes of having varied role models portrayed for them ($\bar{X} = 2.91$) had a higher level of imitative behaviors than those viewing these dramas as reflections of life experiences ($\bar{X} = 2.43$), the differences of means being 0.48. Students viewing these dramas because the performers are beautiful or handsome and to witness various styles of acting ($\bar{X} = 2.78$) concurrently evinced differences in imitative behaviors in comparison to those who viewed the dramas because they were well directed, the plots were well planned, and the content matched their likings ($\bar{X} = 2.30$), the differences in means being 0.48.

3. The acting roles of the television drama performers correlated with the imitative behaviors of the teenagers being investigated. An item that correlated at a high level was that students played truant from schools in the imitation of performers' behaviors in television dramas (0.491). Next in descending order was to imagine that they would look as smart as the principal characters in the dramas (0.467). The item correlated at the lowest level was the satisfaction in characters having characteristics close to theirs (0.296).

4. Preferences in viewing television dramas correlated with the teenagers' imitative behaviors. The item correlating at a high level was the need to determine information about characters in television dramas (0.567). Next in descending order was the reflection of one's own image through television dramas (0.494). Finally, the item that least correlated with teenagers' imitative behaviors was that viewing of television drama was cost free (0.287).